

Column

Geen weemoed, maar leuke herinneringen

Dit is mijn eerste column als ex-schilder. Sinds half mei wonen we dan eindelijk in *Steedum* (Stedum). Ik zit gelukkig niet meer tussen verhuisdozen en ook de ergste drukte is voorbij en gek genoeg lijkt het alsof we hier alweer een hele tijd wonen. Dat is een goed teken denk ik. Twee maanden geleden leek het allemaal nog heel anders. Hoewel we er al lang naar toe werkten, zag ik toch ook op tegen de verhuizing naar Steedum. We hadden het eigenlijk wel prima naar ons zin in Overschild. Gedurende de jaren dat we bezig waren met bouwtekeningen, vergunningen en bouwen heb ik mijzelf best weleens afgevraagd waarom we ook alweer weg wilden. Nu zitten we hier dan. De verwachte weemoed blijft uit. Wel veel leuke en waardevolle herinneringen aan de tijd in Overschild. We hebben er een aantal belangrijke fases in ons leven doorgemaakt: samenwonen, trouwen en we hebben er de geboorte van onze vier kinderen gevierd. Verder denk ik aan leuke vriendschappen en contacten, efficiënte en minder efficiënte (maar wel altijd gezellige) vergaderingen van de diverse werkgroepen en de redactie van deze prachtige krant, feestjes, gesprekken, avondwandelingen door Tetjehorn met mijn man, Sinterklaas in de Pompel, Speelweek, patat eten in de Pompel, toneelavonden, de auto puzzelrit op Koninginnedag, de Peuterspeelzaal, OBS Schaldmeda, uitjes van de landbouwvereniging (heeft iemand ooit gemerkt dat ik in de haast twee verschillende laarzen aan had getrokken naar het bowlingcentrum een aantal jaar geleden? Ik was voor het eerst blij dat ik

die achterlijke bowlingschoenen aan mocht), enzovoort, enzovoort. Best veel voor zo'n klein dorp. Hier in Steedum gaan we uiteraard ook weer herinneringen verzamelen en nieuwe mensen leren kennen. Het begin is er en we hebben er vertrouwen en zin in. Het melken in de nieuwe stal loopt goed en de koeien zijn gezond. Het huis is goed bewoonbaar en er is zo nu en dan weer eens (vrije) tijd over. De kinderen zijn gelukkig al goed gewend en hebben vriendjes en vriendinnetjes gemaakt, maar ook zij zijn Overschild nog niet vergeten, want: "juf Annelies was toch nog *net* iets leuker dan juf Klaassiena". Ook willen ze nog dolgraag mee doen aan de Speelweek dit jaar. Niet in de laatste plaats omdat ze het leuk vinden om hun vriendjes en vriendinnetjes uit Overschild te treffen. Helemaal prima. Wat is er nu een betere afsluiting van de tijd in Overschild dan meedoen aan de Speelweek. In Steedum willen ze ook graag meedoen. Gelukkig bijt dat elkaar niet qua planning, want het is natuurlijk ook leuk en goed om daar mee te doen. Als je dit alles zo leest, heeft het veel weg van een afscheidscolumn en dat is het dan ook. Mijn eerste column als ex-schilder, maar ook de laatste dus. Ik vond het enig om te doen en ook de vaak leuke reacties werkten erg motiverend, maar het is goed geweest. Ik maak graag ruimte voor iemand anders. Ik wens jullie het allerbeste en hoop nog regelmatig langs en/of aan te komen in Overschild (dat doe ik nu al) en jullie zijn natuurlijk van harte welkom in het prachtige Steedum.

Nicole Bijen